

Nieuwsbrief PS Updates - Nummer 13, 2019

Nummer 13, 2019

Redactie: Mr. H. Vorsselman, mr. drs. I. van der Zalm, mr. Y. Bosschaart en J. Stulp.

INHOUDSOPGAVE

Hoge Raad

[Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2019:412](#) 22-03-2019

[Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2019:398](#) 22-03-2019

[Hoge Raad, ECLI:NL:PHR:2018:1515](#) 21-12-2018

[Hoge Raad, ECLI:NL:PHR:2018:1433](#) 21-12-2018

Hof

[Gerechtshof 's-Hertogenbosch, ECLI:NL:GHSHE:2019:1032](#) 19-03-2019

[Gerechtshof Den Haag, ECLI:NL:GHDHA:2019:594](#) 13-03-2019

[Gerechtshof Amsterdam, ECLI:NL:GHAMS:2019:623](#) 26-02-2019

Rechtbank

[Rechtbank Overijssel, ECLI:NL:RBOVE:2019:966](#) 21-03-2019

[Rechtbank Den Haag, ECLI:NL:RBDHA:2019:2606](#) 20-03-2019

[Rechtbank Rotterdam, ECLI:NL:RBROT:2019:2321](#) 19-03-2019

[Rechtbank Overijssel, ECLI:NL:RBOVE:2019:891](#) 15-03-2019

[Rechtbank Noord-Nederland, ECLI:NL:RBNNE:2019:1044](#) 14-03-2019

[Rechtbank Midden-Nederland, ECLI:NL:RBMNE:2019:1106](#) 14-03-2019

werknemer/werkgever

[Rechtbank Noord-Holland, ECLI:NL:RBNHO:2019:2161](#) 11-03-2019

[Rechtbank Gelderland, ECLI:NL:RBGEL:2019:1145](#) 09-01-2019

[Rechtbank Midden-Nederland, ECLI:NL:RBUTR:1998:ZLo694](#) 09-12-1998

Uitspraken zonder ECLI

[Rechtbank Noord-Nederland](#) 06-03-2019

Bij deze uitspraak ontbreekt de ECLI

RECHTSPRAAK

Procesrecht. Devolutieve werking hoger beroep. De rechtbank heeft de vorderingen van eiser uitgelegd als één vordering met twee verschillende grondslagen. Tegen deze uitleg is in hoger beroep niet opgekomen. Het hof had, nadat het tot de slotsom was gekomen dat de op de contractuele boete gestoelde toewijzing van de vordering moest worden vernietigd, moeten onderzoeken of de vordering wel toewijsbaar is op de tweede grondslag, aldus de Hoge Raad.

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 22-03-2019

ECLI: ECLI:NL:HR:2019:398

Zaaknummer: 17/06038

Rechters: E.J. Numann, C.E. du Perron, M.J. Kroeze, C.H. Sieburgh en H.M. Wattendorff

Advocaten: N.C. van Steijn en H.J.W. Alt

RECHTSPRAAK

Aanvangstijdstip van verjaringstermijn van vorderingsrecht uit hoofde van artikel 6:174 lid 1 BW. In dit geval moet worden aangenomen dat de termijn van twintig jaren begint te lopen zodra de gebeurtenis waardoor de schade is veroorzaakt, is opgehouden te bestaan.

Deze zaak betreft de verjaring van het vorderingsrecht uit hoofde van artikel 6:174 lid 1 BW (aansprakelijkheid van de bezitter van een opstal). De schade is aan een parkeergarage ontstaan. Het hof heeft als gebeurtenis waardoor de schade is veroorzaakt, aangemerkt de – sinds 1974 voortdurende – aanwezigheid van een oprit zonder grondkerende voorziening en de gronddruk die het gewicht van die oprit, al dan niet in combinatie met dat van voertuigen op die oprit, sinds de aanleg is blijven uitoefenen op de muur. Het voortdurende karakter van de aldus vastgestelde gebeurtenis in deze zaak brengt mee dat die gebeurtenis niet tot één moment kan worden herleid. Als gevolg hiervan bestaat onzekerheid over het aanvangstijdstip van de twintigjarige verjaring. Dat verdraagt zich niet met het aan die termijn ten grondslag liggende belang van de rechtszekerheid. Daarom moet in een geval als dit worden aangenomen dat de termijn van twintig jaren begint te lopen zodra de gebeurtenis waardoor de schade is veroorzaakt, is opgehouden te bestaan. Dit strookt met hetgeen in artikel 3:310 lid 3 BW is geregeld voor de in artikel 3:310 lid 2 BW genoemde gevallen. Het oordeel in HR 25 juni 1999, ECLI:NL:HR:1999:ZC2934, dat het in artikel 3:310 lid 3 BW bepaalde alleen geldt voor de in artikel 3:310 lid 2 BW met zoveel woorden genoemde rechtsvorderingen, behoeft dus in zoverre nuancering.

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 22-03-2019

ECLI: ECLI:NL:HR:2019:412

Zaaknummer: 18/01654

Rechters: E.J. Numann, T.H. den Tanja-van Broek, M.J. Kroeze, C.H. Sieburgh en H.M. Wattendorff

Advocaten: B.T.M. van der Wiel en P.A. Fruytier

Wetsartikelen: 6:174 BW en 3:310 BW

RECHTSPRAAK

Eiser vordert een publicatieverbod en € 10.000 schadevergoeding wegens aantasting eer en goede naam vanwege verhalen die zijn ex-vrouw in een boek heeft gepubliceerd. De vorderingen worden afgewezen omdat gedaagde haar boek presenteert als haar verhaal en haar waarheid en niet uitdrukkelijk als waargebeurde feiten.

Instantie: Rechtbank Overijssel

Datum uitspraak: 21-03-2019

ECLI: ECLI:NL:RBOVE:2019:966

Zaaknummer: C/o8/229734 / KG ZA 19-63

Rechters: G.G. Vermeulen

Advocaten: A.J.W. Bovenmars-Wilmink en L.C. van der Veer

Wetsartikelen: 6:162 BW

RECHTSPRAAK

Taxichauffeur is neergestoken door een man die even tevoren door de politie op vrije voeten was gesteld en ten aanzien van wie een psychiater geen aanleiding had gezien om een geneeskundige verklaring op te stellen voor de afgifte van een last tot inbewaringstelling door de burgemeester. Politie en psychiater niet aansprakelijk.

Taxichauffeur is neergestoken door een man die even tevoren door de politie op vrije voeten was gesteld en ten aanzien van wie een psychiater werkzaam voor Parnassia geen aanleiding had gezien om een geneeskundige verklaring op te stellen voor de afgifte van een last tot inbewaringstelling (ibs) door de burgemeester. De man heeft de taxichauffeur met een zakmes in zijn slaap en rug gestoken. Zijn de politie en Parnassia aansprakelijk voor de letselschade van de taxichauffeur? Eiser stelt dat de psychiater ten onrechte niet de ibs van de man heeft geadviseerd aan de burgemeester. Parnassia is als werkgever op grond van artikel 6:170 BW aansprakelijk voor fouten van haar ondergeschikten. Verder verwijt eiser de politie dat zij de man onbegeleid naar huis heeft laten gaan en door een taxi te bellen het gerechtvaardigd vertrouwen heeft gewekt dat de politie zou instaan voor de veiligheid van eiser. De rechtbank overweegt dat aan Parnassia geen verwijt kan worden gemaakt, nu op het beoordelingsmoment niet voldaan was aan de voorwaarden voor ibs van artikel 20 Wet Bopz. Ook de politie kan geen verwijt worden gemaakt; de man was vrij om te gaan, wilde zelf dat er een taxi voor hem gebeld werd en er waren geen concrete aanwijzingen dat een incident als deze zich voor zou doen. De rechtbank oordeelt dat niet kan worden geoordeeld dat Parnassia en de politie onrechtmatig hebben gehandeld, daarom komt de door het steekincident voor eiser ontstane schade niet voor hun risico.

Instantie: Rechtbank Den Haag

Datum uitspraak: 20-03-2019

ECLI: ECLI:NL:RBDHA:2019:2606

Zaaknummer: C-09-537123-HA ZA 17-833

Rechters: M.J. Alt-van Endt, B. Meijer en P.G. Salvadori

Advocaten: R.M. van der Zwan en R. Gruben

Wetsartikelen: 6:162 BW

RECHTSPRAAK

Bevoegdheid Nederlandse rechter. Een verzoek om voor recht te verklaren dat een rapport van een deskundige bindend is tussen partijen en als uitgangspunt moet dienen bij de verdere schadeafwikkeling heeft niet tot doel de aansprakelijkheid van verzoekster in rechte aan de orde te stellen. Deze uitleg van artikel 7 lid 2 Herschikte EEX-Vo sluit aan bij de ratio van dit artikel.

Instantie: Rechtbank Rotterdam

Datum uitspraak: 19-03-2019

ECLI: ECLI:NL:RBROT:2019:2321

Zaaknummer: C/10/565638 / HA RK 19-27

Rechters: J.F. Koekebakker

Advocaten: N.C. Haase en P.H.M. Hartmans-Jansen

Wetsartikelen: 7 Herschikte EEX-Vo

RECHTSPRAAK

Appellante vordert een verklaring voor recht dat verzekeraar gehouden is de schade die zij heeft geleden door een kop-staartbotsing met een verzekerde te vergoeden. Het hof bekrachtigt het vonnis van de rechtbank dat de vorderingen van appellante worden afgewezen. De enkele omstandigheid dat de verzekerde achterop de auto van appellante is gebotst, rechtvaardigt geen uitzondering op deze hoofdregel van bewijslastverdeling. Vervolg op PS 2018-0695.

Instantie: Gerechtshof 's-Hertogenbosch

Datum uitspraak: 19-03-2019

ECLI: ECLI:NL:GHSHE:2019:1032

Zaaknummer: 200.206.855_01

Rechters: E.J. van Sandick, O.G.H. Milar en P.P.M. Rousseau

Advocaten: R.H.A. Julicher en F. van Kersbergen

Wetsartikelen: 150 Rv en 6:162 BW

RECHTSPRAAK

Strafrecht. Veroordeling voor doodslag door doodsteken jongen op verjaardagsfeestje. Vader, moeder, broer en zussen vorderen ieder immateriële schadevergoedingsbedragen tussen de € 17.500 en € 20.000. Rechtbank oordeelt dat niet voldaan is aan het confrontatievereiste voor shockschade.

Strafrecht. Veroordeling voor doodslag door het doodsteken van een jongen op een verjaardagsfeestje. Vader, moeder, broer en zussen vorderen een immateriële schadevergoeding tussen € 17.500 en € 20.000. De rechtbank oordeelt dat niet voldaan is aan het confrontatievereiste voor shockschade. Dat de gebeurtenis en de uiteindelijke dood van het slachtoffer bij de nabestaanden (benadeelden) een hevige schok en veel verdriet teweeg hebben gebracht is evident. Echter, hoe ingrijpend de gewelddadige dood van hun zoon/broer ook is, onder deze omstandigheden – te weten de confrontatie met hun ernstig verwonde familielid in het ziekenhuisbed, wiens verwondingen voor hen aan het oog waren onttrokken – is naar het oordeel van de rechtbank geen sprake van de situatie dat sprake is van het op directe wijze geconfronteerd zijn met de ernstige gevolgen van dit misdrijf en de omstandigheden waaronder het heeft plaatsgevonden. Onder deze omstandigheden kan geen vergoeding van shockschade aan de benadeelden worden toegekend.

Instantie: Rechtbank Overijssel

Datum uitspraak: 15-03-2019

ECLI: ECLI:NL:RBOVE:2019:891

Zaaknummer: 08-760065-18 (P)

Rechters: C.C.S. Bordenga-Koppes, A.M. Rikken en E. Venekatte

Advocaten: T. Geerdink

Wetsartikelen: 36f Sr en 287 Sr

RECHTSPRAAK

werknemer/werkgever

Arbeidsrecht. Ontbinding op g-grond door Talpa. Bij het bepalen van de hoogte van de billijke vergoeding wordt aansluiting gezocht bij het arrest Nefalit/Karamus. Toekenning billijke vergoeding aan creatief directeur van € 1.026.449.

Feiten

Werknemer is sinds 1 februari 2011 in dienst van werkgever, tot 1 januari 2016 in de functie van creatief directeur en nadien in de functie van creative director (CD). Voordat werknemer arbeidsongeschikt werd, bedroeg zijn maandsalaris € 13.200 bruto exclusief 8% vakantiegeld.

Op 6 oktober 2017 is aan werknemer onder meer geschreven dat hij niet naar verwachting presteert en dat werkgever geen andere mogelijkheid ziet dan de verantwoordelijkheid voor de programma's die tot nu toe aan werknemer waren toevertrouwd aan een ander over te dragen. Werknemer is per direct geschorst. In verband met de op non-actiestelling heeft tussen partijen een kort geding plaatsgevonden met als inzet de wedertewerkstelling van werknemer. Werknemer is in deze zaak in het gelijk gesteld. Sinds 7 maart 2018 is werknemer arbeidsongeschikt. Vanaf augustus 2018 zijn partijen in gesprek over de re-integratie, in aanwezigheid van een externe procesbegeleider. Op 17 januari 2019 heeft de bedrijfsarts aan werkgever onder meer bericht dat er geen medische beperkingen zijn vast te stellen en dat zij werknemer in staat acht om werkconditie op te bouwen. Werkgever vordert ontbinding van de arbeidsovereenkomst wegens een verstoorde arbeidsverhouding.

Oordeel

Verstoorde arbeidsverhouding

Naar het oordeel van de kantonrechter is sprake van een zodanig verstoorde arbeidsrelatie dat een voortzetting ervan niet meer in de rede ligt. Als CD hoort werknemer bij de top van het bedrijf. Daarvoor wordt hij ook navenant beloond, met een hoog maandsalaris, bonussen en aanspraak op een winstuitkering, die kan oplopen tot meer dan € 3 miljoen. Om aanspraak te

maken op de volledige winstuitkering zal werknemer tot in 2020 zijn dienstverband moeten behouden. Gelet op dit grote financiële belang van werknemer is zijn verzet tegen een ontbinding van de arbeidsovereenkomst voor 2020 alleszins begrijpelijk. Maar uit de feiten en omstandigheden die werkgever heeft aangevoerd, volgt wel degelijk dat de positie van werknemer zo onmogelijk is. De verhoudingen zijn in een periode van ongeveer twee jaar zo verslechterd tot het punt dat het niet langer gaat. Gevolg van de ruzies is dat de leiding geen vertrouwen meer heeft in werknemer. Gelet op zijn topfunctie is het vertrouwen van de leiding essentieel. Zonder dit vertrouwen is er geen draagvlak voor de beslissingen die werknemer in zijn functie zal moeten nemen en kan hij dus niet werken. Ook is er geen zicht meer op een oplossing van deze conflicten. Daarnaast is voldoende aannemelijk gemaakt dat ook de verhoudingen tussen werknemer enerzijds en medewerkers en andere belangrijke stakeholders anderzijds verstoord zijn geraakt. Om de verantwoordelijkheden die een topfunctie als CD meebrengen waar te kunnen maken is het essentieel om draagvlak bij medewerkers en stakeholders te hebben. Het ontbindingsverzoek zal worden ingewilligd.

Billijke vergoeding

Toen geconcludeerd werd dat werknemer in zijn functie niet het wenselijke niveau haalde, is besloten dat werknemer geen tweede termijn winstuitkering op basis van het MPP zou ontvangen. Kort daarna heeft werkgever werknemer geschorst. Er was een kort geding voor werknemer nodig om weer terug te kunnen keren en een rechtszaak om te bewerkstelligen dat werkgever alsnog de tweede termijn van het MPP zou uitkeren. De schorsing heeft geleid tot een keten van acties en reacties. Waar werkgever werknemer al in het voorjaar van 2017, toen de eerste kritiek uitgesproken werd, een adequaat verbetertraject had moeten aanbieden, heeft hij werknemer geschorst, met alle gevolgen van dien. Hij heeft werknemer de kans ontnomen zich te rehabiliteren. Naar het oordeel van de kantonrechter dient dit handelen van werkgever gekwalificeerd te worden als ernstig verwijtbaar. Een billijke vergoeding komt dan ook voor toewijzing in aanmerking. Bij het bepalen van de omvang van de billijke vergoeding komt het verder aan op een beoordeling van alle omstandigheden van het geval. Toepassing van het New-Hairstyle-arrest zou, in het geval er een direct causaal verband bestaat tussen de verwijtbare gedraging van werkgever ten aanzien van de schorsing en de verstoorde verhoudingen en daarmee de onmogelijkheid om de resterende MPP-termijnen te incasseren, leiden tot een toewijzing van een billijke vergoeding zoals gevorderd, namelijk in totaal € 2.052.898,16. Een verbetertraject zou niet bij voorbaat zinloos zijn geweest. Juist omdat de belangen van werknemer bij voortzetting van zijn arbeidsovereenkomst zo groot zijn, zal hem er veel aan gelegen zijn geweest een verbetertraject daadwerkelijk te doen slagen. Het tegendeel van succes is echter, gelet op de feiten en omstandigheden die in deze zaak zijn aangevoerd, ook goed denkbaar. Er zijn nogal wat aanwijzingen dat werknemer het bij veel

medewerkers zodanig had verbruïd dat hij veel gedragsveranderingen had moeten doorvoeren om weer draagvlak te krijgen, hetgeen essentieel is in zijn functie. Naar het oordeel van de kantonrechter is er een reële kans dat een in 2017 gestart verbetertraject niet tot herstel van zijn positie zou hebben geleid. Er is onzekerheid of er een verband bestaat tussen de verwijtbare gedragingen van werkgever en de gevolgen die deze voor werknemer hebben gehad. Deze onzekerheid kan niet via bewijsvoering of een deskundige worden weggenomen. Gelet op deze onzekerheid zal geheel toewijzen van de gevorderde billijke vergoeding, noch geheel afwijzen recht doen aan deze zaak. De kantonrechter ziet daarom aanleiding aansluiting te zoeken bij de proportionele aansprakelijkheid zoals in het Nefalit/Karamus-arrest. De kantonrechter schat de kans van slagen van een verbetertraject op 50 procent. Dit leidt tot de uitkomst in deze zaak dat de maximaal toe te kennen billijke vergoeding van € 2.052.898,16 bruto wordt verminderd met 50 procent vanwege de kans dat niet de normoverschrijding van werkgever de oorzaak ervan is dat werknemer zijn MPP-uitkering niet te gelde kan maken maar het disfunctioneren van werknemer. Er zal dan ook een billijke vergoeding worden toegekend van € 1.026.449,08 bruto. Daarnaast zal een transitievergoeding van € 39.972 bruto worden toegewezen.

Instantie: Rechtbank Midden-Nederland

Datum uitspraak: 14-03-2019

ECLI: ECLI:NL:RBMNE:2019:1106

Zaaknummer: 7463218

Rechters: A.M. Loots

Advocaten: E.C.B. Adriaanse, S. Remers en J. Schulp

Wetsartikelen: 7:669 lid 3 sub g BW, 7:669 lid 3 sub h BW, 7:671b BW, 7:671b lid 8 sub c BW en 7:673 BW

RECHTSPRAAK

Strafrecht. Veroordeling voor seksueel misbruik van een minderjarig meisje. De rechtbank kent een immateriële schadevergoeding van € 20.000 toe aan benadeelde. De rechtbank heeft aansluiting gezocht bij letselcategorie 5 van de Letsellijst Schadefonds Geweldsmisdrijven.

Instantie: Rechtbank Noord-Nederland

Datum uitspraak: 14-03-2019

ECLI: ECLI:NL:RBNNE:2019:1044

Zaaknummer: 18/158539-18

Rechters: K. Post, M.J. Dijkstra en C.H. Beuker

Advocaten: P. Bonthuis

Wetsartikelen: 36f Sr en 245 Sr

RECHTSPRAAK

Strafrecht. Veroordeling voor doodslag door met een mes in de borst te steken. Een van de benadeelde partijen krijgt € 30.000 ter vergoeding van shockschade toegekend.

Instantie: Gerechtshof Den Haag

Datum uitspraak: 13-03-2019

ECLI: ECLI:NL:GHDHA:2019:594

Zaaknummer: 22-003741-18

Rechters: J.M. van de Poll, I.P.A. van Engelen en B.P. de Boer

Wetsartikelen: 36f Sr en 287 Sr

RECHTSPRAAK

Strafrecht. Veroordeling voor seksueel misbruik van minderjarige stiefdochter. De rechtbank kent een immateriële schadevergoeding van € 25.000 toe aan de stiefdochter, nu zij wegens het stelselmatig seksueel misbruik nog steeds last heeft van psychische problemen.

Instantie: Rechtbank Noord-Holland

Datum uitspraak: 11-03-2019

ECLI: ECLI:NL:RBNHO:2019:2161

Zaaknummer: 15/810080-17

Rechters: E.M. ten Bos, I.A.M. Tel en T. de Bont

Advocaten: C.J. Hes

Wetsartikelen: 36f Sr, 245 Sr en 249 Sr

RECHTSPRAAK

Medische aansprakelijkheid. Nierfunctieverlies door langdurig gebruik van Pentasa. De rechtbank is anders dan eiseres van oordeel dat het enkele feit dat een arts niet (regelmatig) elke bijwerking (dus ook die uiterst zeldzaam zijn) van een medicijn monitort, nog niet betekent dat hij of zij niet als een redelijk bekwaam en redelijk handelend medisch specialist handelt. Zaak is tevens verjaard.

Met dank aan Letselschademagazine voor het publiceren van deze uitspraak.

Instantie: Rechtbank Noord-Nederland

Datum uitspraak: 06-03-2019

Zaaknummer: C/18/ 185376/ HA ZA 18-142

RECHTSPRAAK

Verzekeringsrecht. Naar het oordeel van het hof maken de toepasselijke voorwaarden uit de arbeidsongeschiktheidsverzekering voldoende duidelijk dat voor een beroep op de polis noodzakelijk is dat sprake is van een objectief medisch vast te stellen stoornis die in relatie staat tot ziekte of ongeval. Geen oneerlijk beding. Appellant voldoet niet aan vereisten voor uitkering.

Instantie: Gerechtshof Amsterdam

Datum uitspraak: 26-02-2019

ECLI: ECLI:NL:GHAMS:2019:623

Zaaknummer: 200.207.610/01

Rechters: J.W. Hoekzema, A.L.M. Keirse en A.W.H. Vink

Advocaten: L.A.M. van Vlerken te Geldrop en E.J. Wervelman

Wetsartikelen: Richtlijn 93/13/EEG

RECHTSPRAAK

Medische aansprakelijkheid. Eiseres verwijt een huisarts dat hij niet eerder heeft geconstateerd dat eiseres een herseninfarct zou kunnen krijgen. De rechtbank komt met het oog op het deskundigenbericht tot het oordeel dat het causaal verband tussen de fout van de arts en het herseninfarct daarvan ontbreekt. Vervolg op PS 2017-0902.

Instantie: Rechtbank Gelderland

Datum uitspraak: 09-01-2019

ECLI: ECLI:NL:RBGEL:2019:1145

Zaaknummer: C/05/314392/HA ZA 17-23

Rechters: T.P.E.E. van Groeningen

Advocaten: P.G.W. van Wees en mr. J.A. De Clerck

Wetsartikelen: 7:453 BW

RECHTSPRAAK

Conclusie A-G (gevolgd door de HR, zie PS 2019-0530). Gelet op de devolutieve werking van het appel, die zich ook uitstrekt tot verschillende grondslagen voor dezelfde vordering, had het hof de vordering van eiser tot nakoming van het tweede deel van de overnamesom dan ook moeten behandelen bij afwijzing van de boetegrondslag voor het gevorderde bedrag.

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 21-12-2018

ECLI: ECLI:NL:PHR:2018:1515

Zaaknummer: 17/06038

Rechters: G.R.B. van Peursem

Advocaten: N.C. van Steijn en H.J.W. Alt

RECHTSPRAAK

Gedeeltelijk contraire conclusie van de advocaat-generaal inzake het aanvangstijdstip van de verjaringstermijn van een vorderingsrecht uit hoofde van artikel 6:174 BW.

Conclusie advocaat-generaal inzake het aanvangstijdstip van de verjaringstermijn van een vorderingsrecht uit hoofde van artikel 6:174 lid 1 BW. De conclusie is gedeeltelijk contrair met de uitspraak van de Hoge Raad (zie PS 2019-0532). De advocaat-generaal concludeert als volgt. Het hof miskent dat als schadeveroorzakende gebeurtenis heeft te gelden de gedraging – het handelen of nalaten – van de aansprakelijke persoon, die tot de schade kan leiden, ook al is het vooralsnog onzeker of inderdaad schade een gevolg ervan zal zijn en al heeft de schade, indien zij zich voordoet, zich pas later gemanifesteerd. In het kader van artikel 6:174 BW kwalificeert als schadeveroorzakende gebeurtenis het doen of nalaten dat de tot schade lijdende gebrekkigheid tot gevolg heeft, hier de aanleg van de oprit zonder grondkerende constructie. Het voortdurende karakter van het gebrek doet hieraan niet af, zomin als de omstandigheid dat de schade mede, in verband met het gebrek, door een andere gebeurtenis veroorzaakt wordt, hier de aanwezigheid van de oprit en het gebruik daarvan.

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 21-12-2018

ECLI: ECLI:NL:PHR:2018:1433

Zaaknummer: 18/01654

Rechters: W.L. Valk

Advocaten: B.T.M. van der Wiel en P.A. Fruytier

Wetsartikelen: 6:174 BW en 3:310 BW

RECHTSPRAAK

Uitspraak uit 1998. Foutieve uitslag door ziekenhuis waardoor eiser in de veronderstelling heeft verkeerd, dat hij besmet was met het hiv-virus, hetgeen een dermate grote psychische belasting met zich brengt dat van een aantasting in de persoon kan worden gesproken, maakt dat naar billijkheid een vergoeding (f 1.000) wordt toegekend.

Instantie: Rechtbank Midden-Nederland

Datum uitspraak: 09-12-1998

ECLI: ECLI:NL:RBUTR:1998:ZLo694

Zaaknummer: 87390/HAZA 98-1411

Rechters: M. ter Burgge

Advocaten: J. van Andel en O.L. Nunes

Wetsartikelen: 7:462 BW